

ה"ט 36635/12/20 - משה רביד, אנפר רביד נגד שמיר גנון, שרית גנון

בית משפט השלום בירושלים

ה"ט 36635-12-20 רביד ואח' נ' גנון ואח'

לפני המבקשים	כבוד השופט מוחמד חאג' יחיא
נגד המשיבים	1. משה רביד 2. אנפר רביד
	1. שמיר גנון 2. שרית גנון

החלטה

(1) מונחת לפני בקשה למתן צו מכוח חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001 (להלן: "חוק מניעת הטרדה מאיימת" או "החוק").

(2) דיון במעמד צד אחד התקיים ביום 16.12.2020 ודיון במעמד שני הצדדים התקיים ביום 20.12.2020. בדיון במעמד צד אחד ניתן צו ארעי שאוסר על המשיב 1 (להלן: "המשיב") לאיים או להטריד את המבקשים וכן אוסר עליו ליצור קשר עמם.

(3) כפי שעולה מטענות הצדדים, הם בעלי דירות שכנות בבנין מגורים בירושלים (להלן: "הבנין"). בנוסף, כפי שהיה ניתן להתרשם בדיון, קיים סכסוך מתמשך בין הצדדים על רקע מחלוקת בכל הנוגע להחלת תוכנית תמ"א 38 על הבנין.

(4) המבקשים 2-1 - שהם בני זוג (להלן בהתאמה: "המבקש" ו-"המבקשת") - טוענים בין השאר, כי למשיב מספר נכסים בבנין. מאחר וסירבו בשעתו לבקשתו לחתום על תוכנית תמ"א המוזכרת, הוא מתנכל להם, מטריד אותם, מטיל עליהם אימה ומהווה סכנה ממשית. הדבר מתבטא בכך שהוא פוגע בפרטיותם באופן זה שהוא יושב ברכבו ו-"מתצפת" לעברם (שורה 12, עמוד 2), וכן פוגע ברכושם באופן זה שגורם לשריטות ברכבים שלהם. המבקשים טוענים עוד, כי המשיב מנצל את תפקידו כפקח לצורך ביצוע מעשים אלה. לפני כחודשיים, הוא הגיש נגדם בקשה מכוח החוק אולם זו נדחתה [ה"ט 8958-10-20].

(5) המשיבים 2-1 - שגם הם בני זוג - טוענים בין השאר, כי אין כל בסיס לטענות המבקשים והמעשים

המופרכים המיוחסים להם בבקשה. לדידם, הסכסוך החל מצד המבקש דווקא נוכח נושא התמ"א, ואולם משראו המשיבים כי עניין זה הוא שנוי במחלוקת, החליטו "לסגור" אותו למען השמירה על השכנות הטובה. המבקש מכפיש את המשיבים בין כלל דיירי הבניין ומכנה אותם בכינויים מבזים. המשיבים טוענים, כי המבקש הוא אדם מסוכן והוא זה שמאיים על המשיב. לפיכך, המשיבים החליטו שלא ליטול כל סיכון והמשיב הפקיד את נשקו בעבודה. המשיבים טוענים, כי הם ביחסים טובים עם יתר השכנים ואף עוזרים להם ברוחב לב. לאור זאת, המשיבים סבורים כי יש לדחות את הבקשה נגדם.

(6) מאחר והתברר בדיון האחרון כי באמתחת הצדדים חומר ראיתי נוסף, התרתי להם להגישו תוך מתן זכות להשלמת טיעון לכל אחד מהם לאחר הגשת החומר על-ידי הצד שכנגד. המבקשים הגישו הֶחֶסֶן נייד (Disk-on-Key) ובו בין השאר תמונות וסרטונים. המשיבים הגישו השלמת טיעון וגם התכתבויות ותמונות. בהשלמת הטיעון מטעמם, עותרים המשיבים למתן צו הרחקה כנגד המבקש.

(7) לאחר ששמעתי את דברי הצדדים ונתתי את דעתי לטענותיהם, לרבות לראיות הנוספות שהוגשו לאחר הדיון, הגעתי לכלל דעה כי דין הבקשה להתקבל כנגד המשיב ולהידחות כנגד המשיבה 2 (להלן: "המשיבה"), כפי שיפורט להלן.

(8) תחילה לעניין הבקשה כנגד המשיבה: המבקשים לא הניחו כל תשתית ראיתית שמבססת עילה כנגדה. עיקר טענותיהם, הן בכתובים הן בעל-פה, מופנות כנגד התנהלות המשיב, ותו לא. מכאן, דין הבקשה נגדה להידחות.

(9) לעניין הבקשה כנגד המשיב: מטיעוני הצדדים בדיון, ניתן היה להתרשם כי סלע הסכסוך ביניהם אינו נושא התמ"א בלבד, אלא השימוש - ובעיקר מצד המשיב - שנעשה ברכוש המשותף. במילים אחרות, נראה כי המחלוקת לעניין התמ"א אולי הייתה זרז לסכסוך או אף החריפה אותו, אך סלע המחלוקת הוא השימוש שעושה המשיב בחלקים ברכוש המשותף.

(10) כך למשל: המשיבים אישרו כי עשו שביל אספלט ברכוש המשותף לטובת אדם קשיש כדי שיוכל להתנייד, ובגין זאת הוצא להם דו"ח (שורות 22-27, עמוד 3). המשיב אף העיד כי הוא גוזם עצים ברכוש המשותף ואשר לדעתו "מפריע למעבר" (שורה 31, עמוד 4). המבקשים העידו בדיון כי המשיב גוזם את העצים כדי להשקיף על דירתם.

(11) יש לציין בהקשר זה, כי גם למשיבים ישנן טענות כנגד המבקש ביחס לשימושו ברכוש המשותף. המשיבים טוענים כי המבקש "השתלט" על חלק מרכוש זה ותחם לו גינה (שורות 21-22, עמוד 4). בנוסף, הם מלינים כנגד המבקשים על אופן השימוש שלהם במתחם החניה.

(12) ובכן, מדובר בסכסוכים אזרחיים קלאסיים שאין מקומם להתברר בהליך כגון-זה. ככל שמי

מהצדדים סבור כי הצד שכנגד פגע, פוגע או שמא עושה כל שימוש שאינו סביר ברכוש המשותף, סלולה הדרך לפניו למצות את זכויותיו בנושא זה לפני הערכאה המוסמכת ובהליך המתאים. האמור יפה גם לעניין המחלוקת ביחס לתמ"א.

(13) לטעמי, שונה הדבר ביחס להיבטים שנלווים או נובעים מסכסוכים כאלה. רוצה לומר, ובמקרה לפנינו, התנהגות המשיב שמתבטאת בהנחת שביל אספלט (מהשלמת הטיעון נראה לכאורה שזה כבר הוסר) לטובת שכן שלישי, דרך גיזום העצים הסמוכים לדירת המבקשים, וכל זאת על דעת עצמו, יש באלה כדי להעיד לכאורה על כך שהמשיב נוהג בחלקים שברכוש המשותף כבשלו. גם אם אניח כי כל האמור נעשה על-ידי המשיב בתום לב ומתוך כוונות טובות (לעזור לשכן, להבטיח מעבר וכו'), שעה שהתנהגות זו נעשית באופן חד-צדדי תוך יצירת ויכוח או ויכוחים, לעתים סוערים, עם מי מהשכנים, התנהגות זו מפחידה ומטרידה. הדין מסדיר באופן מפורש אופן השימוש והניצול של הרכוש המשותף במגורים משותפים.

(14) על כך אוסיף, כפי שהיה ניתן להתרשם מטיעוני המבקשים וגם מהתמונות שהוצגו, עיקר חששות המבקשים נובע מגיזום העצים הסמוכים לדירתם ובכך לדבריהם, המשיב משקיף או מסתכל אל עבר דירתם תוך פגיעה בפרטיותם. בהקשר זה, סבורני כי אם וככל שקיים מכשול במעבר עקב עץ כזה או אחר - ואיני קובע כך - הרי תפקיד ועד הבית או בהסכמת השכנים להסיר זאת, וככל שקיים חלילה מכשול שיוצר סכנה מיידית, זה גם תפקידן של הרשויות המוסמכות. מהחומר הקיים בתיק נראה כי המשיב בחר לנהוג בנושא זה, לא רק מבלי שיקבל את הרשאת יתר השכנים לכך, אלא תוך ויכוחים וקביעת עובדות בשטח. לא ניתן להתנתק מהרושם לפיו התנהגות זו, גם אם נניח שמניעה הם חיוביים, היא התנהגות כוחנית ומפחידה.

(15) על-יסוד האמור, כדי למנוע חיכוכים מצד המשיב כלפי המבקשים, ניתן בזאת צו שאוסר עליו לפגוע בפרטיות או בשלוות החיים של המבקשים, וכן אוסר עליו ליצור קשר עמם או לאיים עליהם. היה וירצה המשיב לפנות למבקשים בעניינים שנובעים מיחסי השכנות וניהול הבניין בלבד, יוכל לעשות כן אך ורק באמצעות עורך-דין.

(16) הצו יעמוד בתוקף למשך ששה חודשים.

(17) אשר לעתירת המשיבים למתן צו: הבקשה נדחת מהטעם שלא הוגשה בקשה סדורה ומנומקת בנדון אלא היא הועלתה רק דרך הטיעון.

(18) בשולי הדברים אך לא בשולי חשיבותם, מוטב ינהגו הצדדים אחד כלפי זולתו באיפוק ובאופן מכבד, על מנת לשמור על יחסי שכנות רגועים.

(19) שימת לבם של הצדדים מופנית לכך כי ניתן להשיג על החלטה זו בהליך ערעורי לפני בית המשפט המחוזי בירושלים.

המזכירות - להודיע לצדדים בדחיפות.

ניתנה היום, ט"ז טבת תשפ"א, 31 דצמבר 2020, בהעדר הצדדים.